

Fővárosi Ítéltábla
1.Bf.33/2013/17.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. október 14. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt **I. r. vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Budapest Környéki Törvényszék** 2012. november 22. napján kihirdetett **7.B.63/2012/90.** számú ítéletének I. r., III. r. és IV. r. vádlottakra vonatkozó részét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

Az I. r. és a IV. r. vádlottak bűnösségét felbujtóként elkövetett rablás büntetében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) és c) pont],
a III. r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett rablás büntetében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) és c) pont] tekinti megállapítotttnak.

A szabadságvesztésből I. r., III. r. és IV. r. vádlottak legkorábban annak 2/3 része kitöltése után bocsáthatók feltételes szabadságra.

A Budapest Környéki Törvényszéken az I. számú bűnjeljegyzék Bny.113/2012/31., 32. tételszáma alatt bevételezett és őrzött bűnjelek lefoglalását megszünteti és a 31. sorszám alatti 2 db mobilfeltöltést igazoló blokkot megsemmisíteni, a 32. sorszám alatti 3 db Vodafone SIM kártya műanyag tokot sértetti hozzátartozó részére kiadni rendeli.

Az Országos Rendőr-főkapitányság Kábítószerrendészete által 11. tétel alatt őrzött tasak lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli.

A Pest Megyei Rendőr-főkapitányságon 73/2011.bü. számon és T-34/11. tételszámon őrzött és megsemmisíteni rendelt szörképletek sorszáma helyesen: 27.

Az I. r. vádlottat 74.110.- (hetvennégyezer-egyszáztíz) forint, a III. r. vádlottat 250.200.- (kettőszázötvenezer-kettőszáz) forint, a IV. r. vádlottat 62.901.- (hatvankettőezer-kilencszázegy) forint, az I. r., III. r. és IV. r. vádlottakat egyetemlegesen 2.800.- (kettőezer-nyolcszáz) forint első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezi, az állam terhén maradó bűnügyi költség összege 1.566.419.- (egymillió-ötszázhatvanhatezer-négyszáztizenkilenc) forint.

Egyebekben az első fokú ítéletnek az I. r., III. r. és IV. r. vádlottakra vonatkozó részét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe az I. r. és a IV. r. vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Kötelezi a III. r. vádlottat a fellebbezési eljárás során felmerült 26.200.- (huszonhatezer-kettőszáz) forint bünygyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

Megállapítja, hogy III. r. vádlott születési helye:...

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS :

Az elsőfokú bíróság I. r. vádlottat felbujtóként elkövetett rablás büntette [Btk. 321. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) és c) pont 2. fordulat] miatt 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben vele szemben 7.500.- forint erejéig vagyonekobzást alkalmazott. A kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába az I. r. vádlott által 2011. április 6. napjától 2012. november 22. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. Elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.Fk.29038/2010/14. számú ítéletével kiszabott 7 hónap fiatakorúak fogházbüntetése végrehajtását.

III. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett rablás büntette [Btk. 321. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) és c) pont 2. fordulat] miatt 4 év fegyházbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte egyben vele szemben 7.500.- forint erejéig vagyonekobzást alkalmazott. A kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába a III. r. vádlott által 2011. április 6. napjától 2012. november 22. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

IV. r. vádlottat felbujtóként elkövetett rablás büntette [Btk. 321. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) és c) pont 2. fordulat] miatt 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte és egyben vele szemben 22.500.- forint erejéig vagyonekobzást alkalmazott. A kiszabott szabadságvesztés tartamába a IV. r. vádlott által 2011. április 11. napjától 2012. november 22. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

A Budapest Környéki Törvényszéken Bny.113/2012. tételszám alatt bevételezett és őrzött, az I. bűnjeljegyzékre felvett bűnjelek lefoglalását megszüntette és a 2-9., 12-15., 17-20., 28., 29., 33-40., 45-47. tétel alattiakat sértetti hozzátartozónak, a 48., 51. és 52. tétel alattiakat I. r. vádlottnak, az 53-60. tétel alattiakat II. r. vádlottnak kiadni, az 1., 10., 11., 22-26., 41- 44., 49. és 50. tétel alattiakat megsemmisíteni, a 16. tétel alattinak az iratoknál való kezelését rendelte el.

Az I. számú bűnjeljegyzékbe vett, de a Pest Megyei Rendőr-főkapitányságon 73/2011.bü. számon lefoglalt és T-34/11. tételszámon bevételezett bűnjelek lefoglalását megszüntette és a 21. tétel alattit sértetti hozzátartozónak kiadni, a 22.

tétel alatti megsemmisíteni rendelte.

A Pest Megyei Rendőr-főkapitányságon 73/2011.bü. számon lefoglalt és T-109/2012. téte számon bevételezett, a II. számú bűnjeljegyzék 3., 5. és 6. tétele alatti bűnjeleket elkobozta, a többi bűnjel lefoglalását megszüntette és az 1., 2. és 4. tétele alattiakat sértetti hozzátartozónak kiadni, a 7-10. tétele alattiakat megsemmisíteni rendelte.

A nyomozás során lefoglalt és a Budapesti Szakértői és Kutató Intézet 29200-801-164/2/2011. és 29200-801/5/2011. számú szakvéleményei alapján az Országos Rendőr-főkapitányság Kábítószerrendészete által őrzött, a szakvélemény 1., 3. és 5-8. pontjaiban írt bűnjeleket elkobozta, míg a többi bűnjel lefoglalását megszüntette és a 4. és 12. tétel alattiakat sértetti hozzátartozónak, a 2., 9. és 10. tétel alattiakat megsemmisíteni rendelte.

I. r. vádlottat 72.000.-, forint, III. r. vádlottat 238.200.-, forint, IV. r. vádlottat 61.200.- forint, I. r. és II. r. vádlottakat egyetemlegesen 27.149.- forint, I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottakat egyetemlegesen 258.827.- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte az állam javára, 1.573.030.- forint bűnügyi költségről akként rendelkezett, hogy az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyész, az I. r. és a IV. r. vádlottak terhére, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása végett,

az I. r. vádlott és védője, téves minősítés miatt enyhítés végett,

a III. r. vádlott és védője, enyhítés végett és

a IV. r. vádlott és védője szintén enyhítés végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.794/2012/9. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta és azt indítványozta, hogy az ítélet tábla az első fokú ítéletet az I. és IV. r. vádlottak vonatkozásában változtassa meg, a kiszabott fő- és mellékbüntetését súlyosítsa, a III. r. vádlott nyomozás során történt ügyészi kihallgatásakor felmerült 12.000.- forint védői díjat a költségjegyzékbe pótlólag jegyezze be és annak megfizetésére III. r. vádlottat kötelezze, egyebekben az első fokú ítéletet valamennyi vádlott vonatkozásában hagyja helyben. Az I. r. vádlott vonatkozásában a bűnösségi körülményeket észrevételezte.

II. r. vádlott vonatkozásában az első fokú ítélet 2012. november 23. napján jogerőre emelkedett.

A másodfokú eljárásban az I. r. vádlott védője, valamint a IV. r. vádlott és védője a fellebbezésüket írásban indokolták az alábbiak szerint:

Az I. r. vádlott védője a bizonyítékok értékelését támadta. A vádlottaknak az első gyanúsítottai vallomására alapítottnak, tényállásként annak megállapítását indítványozta, hogy a kábítószer erőszakkal való elvétele nem merült fel, csupán ún.

lehúzásnak indult a cselekmény. Álláspontja szerint a vádlottak célja csak a kábítószer „trükkös lopással” való megszerzése volt. Ezért azt indítványozta, hogy az ítélőtábla az I. r. vádlott cselekményének minősítését változtassa meg, bűnösségét lopás büntetében állapítsa meg és a vele szemben kiszabott szabadságvesztést jelentős mértékben enyhítse.

A IV. r. vádlott lényegében védekezését ismételt meg, mely szerint a bűncselekmény elkövetéséről nem tudott, abban szerepe nem volt, ezért a felmentését vagy a büntetés enyhítését indítványozta.

Védőjének álláspontja szerint - melyet a vádlott védekezésére alapított - a IV. r. vádlottat I. r. vádlott mintegy taxist kérte fel és vette igénybe. Ezért elsődlegesen azt indítványozta, hogy az ítélőtábla a IV. r. vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel, másodlagosan bűnösségének megállapítása esetén felbujtói minőségének mellőzése mellett, az ügyész által börtönbüntetésre tett indítványra is figyelemmel, a kiszabott büntetést jelentősen enyhítse.

A fellebbezési nyilvános ülésen az I. r. és a IV. r. vádlottak csatlakoztak védőik indítványához.

A fellebbezési nyilvános ülésen tartott perbeszédében a III. r. vádlott védője is módosította fellebbezését, melyhez a III. r. vádlott is csatlakozott. Elsődlegesen a III. r. vádlott bizonyíték hiányában történő felmentését, másodlagosan bűnösség megállapítása esetén, rablás büntette helyett, lopás büntetének megállapítását és ennek megfelelő büntetés kiszabását, az elsőfokú bíróság által megállapított minősítés mellett pedig, a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint a III. r. vádlott terhelő, nyomozati vallomásai nem fogadhatók el, mert mint ahogyan az első fokú eljárásban is hivatkozott rá, az első kihallgatásakor ittas állapotban, a másodiknál gyógyszerek hatása alatt volt, mely körülményeket az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe. A III. r. vádlott tárgyaláson tett vallomása alapján tényállásként azt indítványozta megállapítani, hogy neki csak a kábítószer csalárd módon való megszerzéséről volt tudomása.

A fellebbezések minden irányban alaptalanok.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt, a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a vádlottak fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatára figyelemmel kiegészítette az alábbiak szerint:

III. r. vádlott élettársa 24. hetes terhes, ellátásban részesül, melynek összege nem ismert.

IV. r. vádlott élettársa takarító, havi jövedelme 150-200.000.- forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiánytalan, ami a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A bizonyítékokat illetően, döntően a vádlottak vallomása állt az elsőfokú bíróság rendelkezésére. Az ítéletábra álláspontja szerint helyesen járt el, amikor a vádlottak többször változtatott és egyes esetekben egymástól is eltérő vallomásaikból összevetette a közöttük lévő azonosságot az egyéb bizonyítékokkal és együttesen értékelte. Helyesen abból indult ki, hogy a vádlottak - a IV. r. kivételével - a nyomozás során kezdetben egybehangzóan, terhelően vallottak, majd nyilván védelmükben, vallomásaikat változtatták és végül már ezt, a felelősségüket csökkentő, illetve kizáró vallomásaikat hozták egymással összhangba. Helytállóan állapította meg, hogy a vádlottak közül leginkább III. r. vádlott nyomozati vallomásai mutattak bizonyos következetességet és attól függetlenül, hogy a tárgyaláson már nyilvánvalóan az időmúlás és a különböző ráhatások miatt ezektől eltérő vallomást tett, a nyomozati vallomásait fogadta el. A III. r. vádlottnak arra való hivatkozása, hogy ezen vallomásait szeszkes ital, illetve gyógyszerek hatása alatt tette, az elsőfokú bíróság előtt is ismert volt és a vallomások értékelésénél - a védő álláspontjával szemben - e körülményeket is figyelembe vette (első fokú ítélet 31. oldal utolsó bekezdése).

Ugyancsak figyelembe vette az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott arra való hivatkozását, hogy a kezdeti, a kábítószer erőszakmentes elvételére vonatkozó vallomását miért változtatta meg, és ismerte be végső soron a nyomozás során a rablás büntetvényének elkövetését, benne a saját szerepét. Részletesen megindokolta, hogy a beismerés visszavonására felhozott körülmények miért nem fogadhatók el. Helyesen járt el, amikor az ezt követő számos ellentmondást és önellentmondást tartalmazó védekezését nem fogadta el.

A vádlottaknak az elfogadott és a tényállás alapját képező vallomásait alátámasztották a tanúvallomások, a szakértői vélemények és az egyéb bizonyítékok, mégpedig a híváslisták adatai és a sértett által az üzletkötésekről vezetett füzetek, mint okiratok adatai.

A III. r. és IV. r. vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések a bizonyítékok értékelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak védekezését nem fogadta el, mely szerint bűncselekmény elkövetéséről nem volt tudomásuk. Az elsőfokú bíróság e vádlottak ez irányú védekezése körében is, a bizonyítékokat széles körben feltárta, külön-külön és egymással összevetve értékelte. Ennek eredményeképpen jutott arra a következtetésre, hogy az egymás valódiságát kizáró, illetve ellentmondó bizonyítékokból is, a vádlottakra terhelőek fogadhatók el. Helytálló következtetéssel állapította meg, hogy csupán a gépkocsiban elhangzottakból, a III. r. vádlottnak már tudnia kellett, hogy milyen cselekményt fognak elkövetni.

A fenti bizonyíték értékelés mellett az I. r., III. r. és IV. r. vádlottak vonatkozásában megállapított tényállás megalapozott.

A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség, ezért az I. r. vádlott esetében az eltérő tényállás megállapítására, a III. r. és a IV. r. vádlottak esetében a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az I. r., III. r. és IV. r. vádlottak bűnösségére és cselekményeiket a törvénynek megfelelően minősítette.

Az elsőfokú bíróság az elkövetéskor hatályos Btk-t alkalmazta. Azonban az azóta, 2013. július 1. napján hatályba lépett új Btk. (2012. évi C. törvény) a feltételes szabadságra bocsáthatóság időpontját illetően mindhárom vádlott vonatkozásában enyhébb, mert míg az elkövetéskor hatályos törvény szerint az elítélt a fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésből legalább négyötöd rész kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra [Btk. 47. § (2) bekezdés 1. fordulat], addig az új és jelenleg is hatályos Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja szerint, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt, annak legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap. A követendő bírói gyakorlat szerint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés az új Btk. 2. § (1) és (2) bekezdése szerinti (időbeli hatály) elbírálás fogalmába esik, megváltozása alapot ad - enyhébb elbírálás címén - az új törvény alkalmazására [4/2013. (X. 14.) BK vélemény]. Ezért az ítélet tábla, mindhárom vádlott vonatkozásában a másodfokú elbíráláskor hatályos Btk-t alkalmazta, és ennek megfelelően I. r. és IV. r. vádlottak bűnösségét a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés b) és c) pontja szerint minősülő - a Btk. 14. § (1) bekezdésére figyelemmel - felbujtóként, felfegyverkezve és csoportosan elkövetett rablás büntetében, a III. r. vádlott bűnösségét a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés b) és c) pontja szerint minősülő - a Btk. 14. § (2) bekezdésére figyelemmel - bűnsegédként, felfegyverkezve és csoportosan elkövetett rablás büntetében tekintette megállapítotttnak.

A Btk. 38. § (1) bekezdése alapján rendelkezett arról, hogy a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján a szabadságvesztésből mindhárom vádlott legkorábban, annak kétharmad része kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A bűnösségi körülményeket az ítélet tábla az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

Az I. r. vádlottnál további súlyosító körülmény a vezető, szervező szerepe, az enyhítő

körülmények köréből - mivel hozzátartozó eltartásáról ténylegesen nem gondoskodott - azt, hogy tartásra szoruló hozzátartozója van, a büntetett előéletére tekintettel pedig a fiatal felnőtt korát mellőzte [Bkv 56. II/1., II/4., és II/8. pontja].

Az I. r. és a III. r. vádlottaknál egyezően, mivel éppen a kezdeti beismerő vallomásukat vonták vissza, a kezdeti bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást az enyhítő körülmények köréből szintén mellőzte [Bkv 56. II/11. pontja].

A bűnösségi körülmények fenti kiegészítése, illetve helyesbítése mellett is úgy találta az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság által mindhárom vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás arányos. Nyilvánvalóan a II. r. vádlottal szemben kiszabott, jogerőre emelkedett büntetéssel való arányosságot nem vizsgálhatta, de álláspontja szerint, a felülbírálat alá esett I. r., III. r. és IV. r. vádlottak büntetései között a belső arányosság is fennáll. Az ügyészi indítvánnyal ellentétben az I. r. és a IV. r. vádlottakkal szemben sem a szabadságvesztés, sem a közügyektől eltiltás súlyosbítását nem találta indokoltnak. Ugyanakkor viszont, enyhítésre sem látott lehetőséget egyik vádlott vonatkozásában sem.

Törvényesen került sor mindhárom vádlott esetében a vagyonekbevétele alkalmazására és annak mértéke is helyes, törvényes az I. r. vádlott felfüggesztett szabadságvesztése végrehajtásának elrendelése is.

Mivel az ítélőtábla a 2012. évi C. törvényt (az új Btk-t) alkalmazta, ítéletének egyéb rendelkezései is e törvényen alapulnak. Így, a büntetés kiszabása a 80. § (1) bekezdésén, a büntetési tétel középértéke a 80. § (2) bekezdésén, a szabadságvesztés fegyház végrehajtási fokozata felőli rendelkezés a 35. § (1) bekezdésén és a 37. § (3) bekezdés ad) pontján, a vagyonekbevétele alkalmazása a 74. § (1) bekezdés a) pontján és a 75. § (1) bekezdés a) pontján, az I. r. vádlott felfüggesztett szabadságvesztése végrehajtásának elrendelése a 87. § b) pontján, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszéken az I. számú bűnjeljegyzék 113/2012/31. és 32. tételszám alatt, illetve az Országos Rendőr-főkapitányság Kábítószerrendészete által 11. tétel alatt őrzött bűnjelek felől nem rendelkezett, ezért az ítélőtábla ezt pótolta és a Be. 155. § (1) bekezdése alapján e bűnjelek lefoglalását megszüntette és a Be. 155. § (2) és (8) bekezdése alapján sértetti hozzátartozónak kiadni, illetve megsemmisíteni rendelte.

A Pest Megyei Rendőr-főkapitányságon 73/2011.bü. számon lefoglalt és T-34/11. tételszámon bevételezett és megsemmisíteni rendelt szörképletek sorszámát az első fokú ítélet tévesen tartalmazza, ezért az ítélőtábla megállapította, hogy az helyesen: 27.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az írásszakértői (költségjegyek 16. tétele

alatti 81.000.- forint) és a toxikológus szakértői (költségjegyzék 20. és 21. tétele alatti összesen 9779.- forint) költségekről, melyek szükségtelenül merültek fel, akként rendelkezett, hogy az állam terhén maradnak. Tévedett viszont, amikor a nyomozás során kihallgatott egyes tanúk útiköltségéről is ugyanígy rendelkezett. Alapvető szabály ugyanis az, hogy a bűnösnek talált vádlottat kötelezni kell a bűnügyi költség megfizetésére. A kötelezés pedig a vádlott terhére megállapított bűncselekménnyel felmerült valamennyi költségre vonatkozik, ide értve azt is, amelyet a vádlott védekezése során felmerült tények tisztázása miatt kellett előlegezni. A jelen esetben a tanúk útiköltsége ilyen költségként merült fel, ezért az ítélet tábla a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján az I. r. vádlottat további 2.110.- forint (költségjegyzék 11. tétel), a IV. r. vádlottat további 1.701.- forint (költségjegyzék 17. tétel), az I. r., III. r. és IV. r. vádlottakat egyetemlegesen 2.800.- forint (költségjegyzék 18. tétel) megfizetésére kötelezte. A költségjegyzék 19. tétele alatt lévő 1. tanú 640.- forint útiköltségéről, mivel vallomása az iratoknál nem található, úgy rendelkezett, hogy a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam terhén marad.

A III. r. vádlott nyomozás során történt ügyészi kihallgatásakor, a költségjegyzékbe bevezetett tételeken túlmenően, további 12.000.- forint védői díj merült fel, ezért az ítélet tábla ezt összeget a költségjegyzékbe 26/a. tétel alatt utólag bevezette és ennek megfizetésére a Be. 338. § (1) bekezdése alapján a III. r. vádlottat kötelezte.

A fentieket figyelembe véve az I. r. vádlottat 74.110.- forint, a III. r. vádlottat 250.200.- forint, a IV. r. vádlottat 62.901.- forint, az I., III. r. és IV. r. vádlottakat egyetemlegesen 2.800.- forint első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte és megállapította, hogy az állam terhén maradó bűnügyi költség összege 1.566.419.- forint.

A kifejtettekből következik, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének I. r., III. r. és IV. r. vádlottakra vonatkozó részét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a fentiek szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján az I. r. és IV. r. vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámította.

A másodfokú eljárásban a III. r. vádlott védőjének díjával 26.200.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a III. r. vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Az első fokú ítélet tévesen tartalmazza a III. r. vádlott születési helyét. Az ítélet tábla a fellebbezési nyilvános ülésen felmutatott születési anyakönyvi kivonatból megállapította, hogy III. r. vádlott születési helye:

Budapest, 2013. október 14.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Halász Edina s.k.
a tanács tagja

A Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.33/2013/17. számú ítélete és a Budapest Környéki Törvényszék 7.B.63/2012/90. számú ítéletének I. r., III. r. és IV. r. vádlottakra vonatkozó, a jelen ítélettel meg nem változtatott része, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. október 14.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő